

Sag anlagt den 30. april 2013 — Kompas MTS mod Parlamentet m.fl.

(Sag T-315/13)

(2013/C 233/20)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kompas mejni turistični servis d.d. (Kompas MTS d.d.) (Ljubljana, Slovenien) (ved advokat J. Tischler)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet, Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Union tilpligtes at betale et beløb på 846 000 EUR og renter på 8 % af dette beløb, eller det fastslås, at der består en ret til erstatning fra Den Europæiske Union.
- De sagsøgte tilpligtes i henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, at erstatte de nødvendige omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i det væsentlige nedlagt påstand om erstatning for vedtagelsen af artikel 5, stk. 6, litra e), i direktiv 2001/37/EF⁽¹⁾. Det er sagsøgerens opfattelse, at det alene er som følge af vedtagelsen af denne bestemmelse, at den østrigske lovgiver har begrænset indførslen af ikke-tysksprogede tobaksvarer. Sagsøgeren har gjort gældende, at denne kvantitative indførselsrestriktion kan henføres til vedtagelsen af direktiv 2001/37, hvorved sagsøgte har tilsidesat proportionalitetsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, den grundlæggende ejendomsret og friheden til at oprette og drive egen virksomhed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5.6.2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer (EFT L 194, s. 26).

Sag anlagt den 13. juni 2013 — Adorisio m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-321/13)

(2013/C 233/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Stefania Adorisio (Rom, Italien) og 367 andre (ved advokaterne F. Sciaudone, L. Dezzani, D. Contini, R. Sciaudone og S. Frazzani)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 22. februar 2013 (K(2013) 1053 endelig), vedrørende statsstøtte SA.35382 (2013/N) — Nederlandene (Rescue SNS REAAL 2013) (EUT C 104, s. 3), annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fem anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og et åbenbart urigtigt skøn, idet
 - De anfægtede støtteforanstaltninger ikke er relateret til usædvanlige omstændigheder, men snarere til SNS REAAL's manglende ledelse og dårlige forretningsevner
 - Den angivelige forstyrrelse af den nederlandske økonomi ikke er alvorlig. De nederlandske myndigheder har ikke bevist, at der foreligger alvorlige sociale og økonomiske vanskeligheder
 - De angivelige forstyrrelser end ikke vedrører én hel økonomisk sektor, og slet ikke hele den nederlandske økonomi. Den nederlandske regering har således ikke godtgjort, at SNS Banks konkurs ville have haft systematiske virkninger på det nederlandske finansielle system og mere overordnet på hele den nederlandske økonomi, og den nederlandske regering har i den sammenhæng ikke foretaget en kvantitativ vurdering af eventuelle konsekvenser for den samlede økonomi ved bankens insolvens.
- 2) Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾, idet Kommissionens afgørelse indeholder en række betingelser, der er pålagt af Kommissionen, og som tilsigter at ændre de anmeldte støtteforanstaltninger, hvilket er i strid med artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999. Kommissionen har i henhold til en sådan bestemmelse nemlig ikke beføjelser til, i den foreløbige undersøgelsesfase, at gribe ind i den anmeldte statsstøtteforanstaltning og ændre den gennem betingelser eller andre krav, som pålægges medlemsstaten.
- 3) Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999, idet der var elementer og omstændigheder, som beviste, at der var alvorlig tvivl, om foranstaltningerne var forenelige med fællesmarkedet, såsom uoverensstemmelsen mellem Kommissionens udtalelse om, »at nederlandske banker klarede sig godt i den seneste runde af EBA's (NB: Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) stresstests, takket være en fordelagtig vægtning af risikovægtede aktiver (herunder realkreditlån) og burde være i stand til at modstå et forøget omfang af misligholdelser«, og den stiltiende accept af de nederlandske myndigheders argument om, at den nederlandske banksektor i